

פרשת פרה

לו:טז ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: לויזו בן־אדם בית ישראל ישבים על־אדמתם ויטמאו אותה בדרךכם וב־עלילותם כטמאת הנדה היתה דרךם לפני: לו:יח ואשפך חמתי עליהם על־הדם אשר־שפכו על־הארץ ובגלוליהם טמאוה: לו:יט ויאפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרךכם וכ־עלילותם שפט־תים: לו:כ ויבוא אל־הגוים אשר־באו שם ויחללו את־שם קדשי ב־אמר להם עם־יהוה» אלה ומארצו יצאו: לו:כא ואחמל על־שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר־באו שמה: ס לו:כב לכן אמר לבית־ישראל פה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי [אם־לשם־קדשי] אשר חללתם בגוים אשר־באתם» שם: לו:כג וקדשתי את־שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי־אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם: לו:כד ולקחתי אתכם מן־הגוים וקבצתי אתכם • מפל־הארצות והבאתי אתכם אל־אדמתכם: לו:כה ונרקתי עליכם • מים טהורים וט־הרתם • מכל טמאותיכם ומכל־גלוליהם אטהר אתכם: לו:כו ונתתי לכם לב חדש ורוח • חדשה אתן בקרבכם ות־רתי את־לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: לו:כז ואת־רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר־בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: לו:כח וישבתם ב־ארץ אשר נתתי ל־אבותיכם והייתם» לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: לו:כט והושעתי אתכם • מכל טמאותיכם וקראתי אל־הדגן והרביתי אתו ולא־אתן עליכם ר־עב: לו:ל והרביתי את־פרי העץ ותגובת השדה למ־ען אשר לא תקחו» עוד חרפת ר־עב בגוים: לו:לא וז־כרתם את־דרךיכם הרעים ומ־על־ליכם אשר לא־טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תו־עבותיכם: לו:לב לא למ־ענכם אני־עשה נאם אדני יהוה ינדע לכם בושו והכלמו מדרךיכם בית ישראל: ס לו:לג פה אמר אדני יהוה ביום ט־הרי אתכם • מכל עונותיכם והושבתי את־הערים ונגבנו החרבות: לו:לד וה־ארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל־עובר: לו:לה ואמרו ה־ארץ הלזו הנשמה היתה כגן־עדן והערים החרבות והנשמות והנ־הרסות בצורות ישובו: לו:לו וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כיו אני יהוה בניתל הנ־הרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: ס לו:לז פה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרכ לבית־ישראל • לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: לו:לח כצאן קדשים כצאן ירושלם במו־עדיה בן תהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי־אני יהוה: ס